

14 Aar, vil komme til Anvendelse i et meget stort Antal Tilfælde. Det er mig ogsaa bekendt, at Folk, som særlig beskæftige sig med Modarbejdelse af Børneforbrydelser og have betydelige Fortjenester af den Sag, virkelig nære Bekymring over for Formuleringen af § 12. Jeg mente derfor, at der var Grund til at fremsætte de Bemærkninger, som jeg har gjort over for Paragraffen, men det vilde glæde mig i høj Grad, hvis den højtærede Minister skulde faa Ret i, at der ikke fremkommer de Vanskeligheder ved Praktiseringen af denne Bestemmelse, som jeg befrygter, og hvis virkelig § 12 kunde bringes ud i Livet, saaledes at man slap for de Vanskeligheder, jeg har nævnt.

Med Hensyn til Pryglestraffen skal jeg selvfølgelig ikke udtale mig videre — jeg nærer intet Haab om at overbevise den højtærede Justitsminister —, men jeg skal sige, at jeg for min Del har aldrig anført noget Kulturhensyn, for saa vidt denne Straf angaar. Jeg mener ikke, det er det rette Synspunkt at anlægge derpaa. Jeg nærer ikke i mindste Maade den Anskuelse, at de, som mene, at det er rigtigt at gaa til denne Straf, skulde staa lavere i Kultur end vi andre. Tværtimod kan jeg meget godt se, at den Bevægelse, der har rejst sig for en Skærpelse af Straffen for Voldsforbrydelser, derunder Pryglestraffen, i Virkeligheden bundet nok saa meget i en forhøjet Kulturfølelse, idet den er Udtryk for en Trang til at modarbejde de Forbrydelser, men Meningerne kunne være delte om, hvad der er de rette Midler. Det er kun paa dette Punkt, jeg har rettet min Kritik. — Jeg skal blot endnu sige, at naar Pryglestraffen skal betragtes som et Forsøg, vilde jeg endda nok saa gerne kunne se paa et Forsøg med det Forslag, som den højtærede Justitsminister fremsatte i Efteraaret. Der fremtraadte Sagen ganske rent, og der var der Lejlighed til at gøre et virkelig Eksperiment med, hvorledes denne Straf virker. Det kunne vi derimod i Virkeligheden ikke komme til at gøre, saaledes som Lovforslaget nu foreligger, idet der for Voldsforbrydelser indføres baade en meget stor Skærpelse af Frihedsstraffen og tillige, som Tillægsstraf, Legemsstraf. Naar vi ende Forsøget om 6 Aar, tror jeg, at vi ville staa omtrent som nu: De, der staa paa den ene Side, ville mene, at det er Skærpelsen af Frihedsstraffen, der har virket, hvis der indtræder nogen Nedgang i Forbrydelserne, og de, der staa paa den anden Side, ville mene, at det er Legemsstraffen, der har

virket. — Jeg skal slutte med at sige, at mit Standpunkt slet ikke er det, at jeg vilde anse det for nogen Ulykke for Landet eller nogen Nedgang i Kultur, hvis vi kom over til Legemsstraf, paa ingen Maade: mit Standpunkt er udelukkende dikteret af, at jeg ikke kan se, at det kan nytte noget at indføre denne Straf, og at Erfaringerne ikke tyde i Retning deraf.

Justitsministeren (Alberti): Jeg har ikke gjort nogen Indvending mod det ærede Medlems Udtalelse om, at der, naar den kriminelle Lavalder forhøjes til 14 Aar, vil blive et langt større Antal Børn at sørge for end nu; det er noget, som følger af sig selv. Det vil medføre Arbejde, men et Arbejde, som jeg tror, man kan være forvisset om, vil være overkommeligt. Det, jeg gjorde Indvending imod, var det ærede Medlems Spørgsmaal om, hvorledes dog denne Lovbestemmelse er at forstaa, hvem det offentlige er, hvor Pengene skulle komme fra, og hvem der skal betale dem? Det er det, jeg siger, vi have vidst i 38 Aar, fordi Straffelovens § 35 indeholder ganske den samme Bestemmelse med Hensyn til de Børn, som der der er Tale om. — Naar det ærede Medlem udtalte, at han vilde have foretrukket det Lovforslag, som jeg fremsatte i Efteraaret, kan jeg naturligvis være ganske enig med ham derom, det er en Selvfølge, men jeg tror ikke, han har Ret, naar han siger, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, ikke vil kunne danne nogen Erfaringsbasis for, hvorledes Pryglestraffen virker. Det ærede Medlem maa nemlig ikke glemme, at der findes en hel Hærskare af Personer, paa hvem dette Lovforslag straks vil komme til Anvendelse første Gang de, efter at Lovforslaget er blevet til Lov, anvende Vold mod sagsløs Person i det Omfang, som § 2 fastsætter, nemlig hele den store Mængde, jeg kan godt sige alle, professionelle Bøller, som allerede have undergaaet en Straf af 200 Kr.s Bøde, d. v. s. Afsoning deraf eller Frihedsstraf. Der vil saamænd blive et rigt Felt til at danne sig en Mening om, hvorvidt Lovforslaget har virket eller ikke. Jeg har den Tro, at disse Bøller, som efter hvad Folk, der kende dem, sige, følge meget nøje med, hvad der foregaar her paa Rigsdagen dem vedrørende, skulle nok vare sig, naar denne Lov er vedtagen.

Goos: Jeg skal ikke forlænge Forhandlingen meget, men blot berøre et Par